

Den fælles 675 pølse proppet i halsen

I pæne lokaler på Charlottenborg i København udstiller Kunstnergruppen Syntese anklagende, vild kunst

Af Dorte Hygum

- Rune - ikke nu. Jeg arbejder, siger kvinden fra sin plads på alle fire på et stort kraftigt turkisfarvet stykke stof, der ligger spredt ud over mange meter af på et af de fornemme parketgulve på Charlottenborg i København.

Udstillingsbygningens eneste barn flytter sig fra de arbejdende kunstnere, som med brede pensler skriver SYNTSESE henover det turkise. Bogstaverne er skrigrødt orange - det skal de være. Fra i morgen og frem til sjette august skal de pryde Charlottenborgs facade, og orange på turkis synes som en god måde at fortælle eventuelle besøgende, at her er der altså ikke lagt en dæmper på kreativiteten.

Det starter nogenlunde blidt med en slags stand lige inden for døren, hvor Palæstinakampagnen holder til, men så kaster man blikket op ad væggen, der prydes af et af bygningens få, rimeligt lykkelige billeder: en enorm gråtonet penis i et lyserødt skød.

Her afbyrdes koncentrationen et øjeblik. Ikke på grund af billedet, som egentlig mest bare er der, men fordi Kunst- og Kulturguppen Syntese har inviteret pressen til »en kik og en snak« og »forfriskning i sommervarmen«, og dér står et hjørne af medieverdenen så og balancerer med det obligatoriske plastikglas, knugende hænderne omkring peanuten.

Vinen kan ikke gøre for, at den smager forkert. Kunsten fylder bare sannerne så rigeligt, at der ikke er plads til mere. Den angriber i svulstige farver og former fra væggene i ellers højtloftede rum, så det er nødvendigt at gå hen midt på gulvet til den der gule kasse kunst med nogle sorte, umælede mennesker stillet ovenpå. »Hvad er det?« Forklaringen står skrevet på siden af kassen: »Kunsten som systemets lænkehud. Det er dødens pølse til fælles fortæring«. »En støvsugerledning« når kuglepenen lige at få med på blokken, da støvsugeren indenikassen begynder at puste luft ud i en »Trioform ensilage-sæk«, som minutter senere er en stor klump.

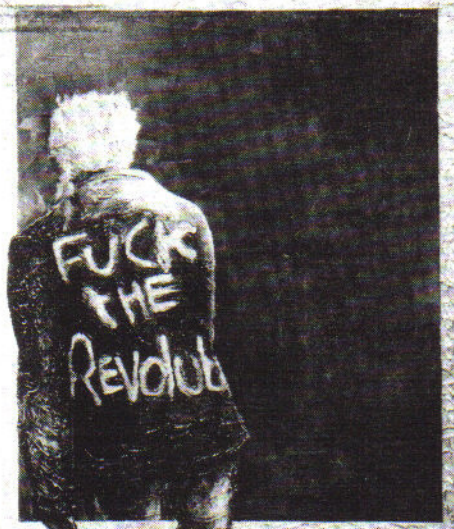
»Don't Worry« står der på sedlen, kunstneren Carlos Bebeacua deler ud, og det er også, hvad sangeren på hans ghetto-blaster piner lytteren med.

knynæve lige i synet på »noget«: mænd f.eks. på norske Laurie Grundts tykt symbolske malerier af frodige, smukke kvinder, der berides og tvinges af det andet køn.

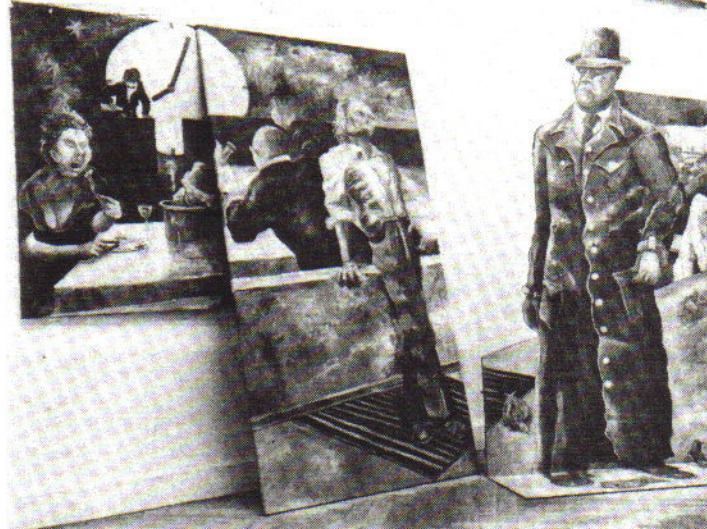
Eller systemer i Sovjet, i El Salvador eller Uruguay - hvorfra maleren Milton Blanc er flygtet. Under et af hans billeder ligger 40 sko omringet af tændte stearinlys. For hver sko en forsvundet.

Det er en voldsom manifestation, som kræver tid, hvis man vil have en mindre aggressiv oplevelse som Anna Trelles fotos af spanske sigøjnerbørn med. Hendes sort/hvide farvelagte billede af pigen, der leger med sine hænder, bærer en tekst, som får tankerne lidt i orden til sidst: »Yes, yes, sing and dream, children of poverty. Soon, when your adolescence dawns, spring will frighten you, like a beggar wearing winter's mask«.

Og han stopper og føler sig ramt.
(Fotos: Finn Svensson)

Fyrens fjer er rød - og virkelig. Benet går ud af ræmmen, som er malet på.

Billedet er gået ud på gulvet i to dele. Kunsten på Charlottenborg har ikke tænkt sig at bare se på.

